

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/184/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014201490
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1014201490.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, S. F., zastúpeného advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., Radlinského 51, Bratislava proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Špitálska 14, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KRPZ-BA-KDI21-129/2014-P zo dňa 20. augusta 2014 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/187/2014-28 zo dňa 11. júna 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/187/2014-28 zo dňa 11. júna 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRPZ- BA-KDI21-129/2014-P zo dňa 20.08.2014, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v L., Okresného dopravného inšpektorátu, č.p. ORP-P350/MA-ODI2-2014 zo dňa 07.07.2014, o priestupku ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) a h) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a podľa § 22 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona mu bola uložená pokuta vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18 mesiacov.

Krajský súd mal za preukázané, že žalobca dňa 26.06.XXXX v čase XX.XX. hod. viedol motorové vozidlo zn. N. U. ev. č.: L. v obci F., kde prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy v obci, pričom cestným radarovým rýchlomerom Ramer 7F, v.č. XXXX/XX mu bola dokumentovaná rýchlosť 74

km/h, ktorá s prihliadnutím na najvyššiu dovolenú chybu meradla rýchlosti stacionárneho režimu merania bola v rozsahu 71 a 77 km/h, teda prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť minimálne o 21 km/h. Následne bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, ktorá pri kontrole zistila, že žalobca nemal pri sebe zákonom predpísaný platný doklad potrebný pri vední motorového vozidla a to vodičský preukaz, pričom bolo zistené, že viedol motorové vozidlo v čase zadržania vodičského preukazu, nakoľko tento mu bol zadržaný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) dňa 10.05.2014, pričom ďalšia jazda mu bola povolená len do dňa 25.05.2014, avšak k zaplateniu pokuty zo dňa 10.05.2014 v sume 650,- eur, prišlo až dňa 28.06.2014. Uvedeným konaním žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 2 písm. a) a § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke, pričom prvostupňový správny orgán za predmetný skutok uložil podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch sankciu - pokutu vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18. mesiacov, ktorý začína plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia. V rozsudku krajského súdu sa ďalej uvádza, že Oznámením o podaní žiadosti o odloženie výkonu rozhodnutia o priestupku zo dňa 07.07.2014 č. ORP-P-350/MA-ODI2-2014 v spojení s rozhodnutím Krajského dopravného inšpektorátu KRPZ v Bratislave zo dňa 20.08.2014 pod sp. zn. KRPZ-BA-KDI21-129/2014 žalobca požiadal Okresné riaditeľstvo PZ v Malackách o odloženie výkonu rozhodnutia o priestupku zo dňa 07.07.2014, a to do právoplatného skončenia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu KRPZ-BA-KDI21-129/2014 zo dňa 20.08.2014. Listom zo dňa 11.09.2014 Okresné riaditeľstvo v L. odložil výkon rozhodnutia zo dňa 07.07.2014 až do právoplatného rozhodnutia krajského súdu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva záver, že správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) t.j. každý jednotlivý a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver ku ktorému správny orgán dospel zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia, uvažovania a primeranosti udelennej sankcie, ktorej výšku namietal žalobca. Pri správnej úvahe o udelení výšky sankcie za spáchaný priestupok správny orgán prvého stupňa a následne aj žalovaný nevybočili z jej rámca a zohľadnili všetky žalobcom vznesené námietky. Vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania sa Krajský súd v Bratislave stotožnil so záverom žalovaného správneho orgánu, že nemá dôvod meniť výšku sankcie. Podľa názoru krajského súdu, pri ukladaní sankcie správne orgány prihliadli na zákonné podmienky uvedené v ust. § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch a uloženie sankcie aj dostatočne zdôvodnili. Poukázali na skutočnosť, že nedodržanie povolenej rýchlosti patrí medzi najzávažnejšie príčiny nehôd s ťažkými následkami, že priestupok bol spáchaný v obci.

Vychádzajúc z uvedeného Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný v zmysle § 246 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 OSP), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, posúdil ako súladné so zákonom, žalobe nepriznal úspech a podľa ust. § 250j ods. 1 OSP ju zamietol. Podľa ust. § 250k ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov konania neúspešnému žalobcovi.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a z hľadiska obsahu podaného odvolania žiadal, aby odvolací súd preskúmal postup Krajského súdu v Bratislave, ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, spisový materiál na vec sa vzťahujúci, postup, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal, taktiež rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v L., postup ktorý k jeho vydaniu predchádzal a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Odvolanie žalobca odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d) OSP, že súd prvého stupňa (krajského súdu) dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP, že rozhodnutie súdu prvého stupňa (krajského súdu) vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Poukázal na to, že rozhodujúcim kritériom pre uloženie trestu je samotný spáchaný správny delikt, jeho stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť, ktorú je treba stále skúmať individuálne. Neprimerane tvrdý trest zas vzbudzuje u žalobcu pocity beznádeje a nepôsobí naňho pozitívne, z hľadiska jeho túžby zmeniť sa a preto aby trest plnil svoj spoločenský účel, musí byť spravodlivý. Neadekvátny trest stráca na svojej

účinnosti aj z hľadiska represie, aj prevencie. Druh a výška trestu musia byť úmerné stupni spoločenskej nebezpečnosti správneho deliktu, čo sa v tomto prípade podľa žalobcu nenaplnilo. Účelom trestu nie je spôsobiť páchateľovi zbytočné utrpenie alebo ponížiť jeho ľudskú dôstojnosť. Žalobca v odvolaní uvádza, že k uvedenému správnomu deliktu došlo omisívnym konaním žalobcu (žalobca nezaplatil pokutu v stanovenej dobe) a stupeň jeho spoločenskej nebezpečnosti je len nepatrný. Žalobca sa odvoláva na to, že je odkázaný na používanie motorového vozidla nakoľko pracuje v štvorzmennej prevádzke, kde nepremáva pravidelná autobusová doprava. Pracuje tam celá žalobcova rodina, avšak všetci sú bez vodičského oprávnenia a preto ich žalobca prepravuje do zamestnania. V prípade jeho rodiny ohrozuje jeho finančnú existenciu, čo treba rozumieť pod dôvodmi hodnými osobitného zreteľa.

Uviedol, že nezaplatil pokutu vo výške 650,- eur v stanovenej dobe do 25.05.2014 z dôvodu finančnej tiesne (aj z titulu, že zaplatenie pokuty sa nedalo zaplatiť na 2 splátky, o čom sa bol obvinený na Okresnom dopravnom inšpektoráte informovať), ale až deň po nasledujúcom výplatnom termíne t.j. dňa 28.06.2014, čo je schopný preukázať výplatnou páskou. Svoje konanie obhajoval tým, že bol rozhorčený z trestu zákazu činnosti, ktorý je pre jeho samotného ako aj jeho rodinu doslova likvidačný. Svoje konanie viackrát oľutoval a preto s poukazom na uvedené má za to, že uloženie zákazu činnosti v tomto prípade sa javí ako neúčelné. Na ústnom pojednávaní žiadal správny orgán, aby upustil od potrestania, alternatívne aby uložil prioritne peňažný trest na úkor trestu zákazu činnosti. Poukázal na § 3 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého sú správne orgány povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnomu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave považuje správny. Podľa žalovaného je napadnuté rozhodnutie v súlade so zákonom i správnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi a uložené sankcie sú zákonné a dôvodné. Zotrval na svojom vyjadrení, že dôkazy zadovážené v priebehu objasňovania priestupku (správa o výsledku objasňovania, protokol o nameranej rýchlosti, certifikát o overení cestného radarového rýchlomeru, rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa o zadržení vodičského preukazu, potvrdenie o zadržení vodičského preukazu a výpis z evidenčnej karty vodiča) preukazujú, že žalobca sa priestupku dopustil a sú relevantnými dôkazmi, ktoré žalovanému dostatočne postačili na preukázanie a vyslovenie viny. Žalovaný sa stotožnil s výrokom súdu, že z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým správnym orgánom, ako aj z odvolacieho konania zistil, že medzi účastníkmi je nesporné, že žalobca v čase spáchania priestupku viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia a prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť v obci. Ďalej zdôraznil, že podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke nesmie vodič viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas jeho zadrżenia a § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke, že vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km/h, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km/h. Žalovaný je názoru, že dostatočne zistil skutkový stav prípadu, konanie bolo bez právnych a iných väd a dokázal vinu žalobcu dostatočným spôsobom. O vine žalobcu nemá žiadne pochybnosti.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 250ja ods. 2 OSP) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke najvyššieho súdu

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu.

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-129/2014-P zo dňa 20.08.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v L. č. ORP-P-350/MA-ODI-2014 zo dňa 07.07.2014 o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) a h) zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 26.06.XXXX v čase o XX,XX hod. v obci F. viedol príslušné motorové vozidlo zn. N. U., kde prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy v obci a to bez vodičského preukazu, ktorý mu bol zadržaný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 2 ods. 1 zákon o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupok je spáchaný z nedbanlivosti ak páchatel'
a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom alebo z primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že sa tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo
b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa ust. § 22 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca alebo počas zadržania vodičského preukazu okrem prípadu, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla, alebo má v čase zadržania vodičského preukazu povolenú jazdu.

Podľa ust. § 22 ods. 1 písm. h) citovaného zákona, ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise, alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20km.h-1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h-1 a viac.

Podľa ust. § 22 ods. 2 písm. a) citovaného zákona, za priestupok podľa odseku 1 písm. a)- c) sa uloží pokuta od 300,- eur do 1.300,- eur a zákaz činnosti od 1 roku do 5 rokov.

Podľa ust. § 22 ods. 2 písm. c) citovaného zákona, za priestupok podľa odseku 1 písm. e) g) až i) možno uložiť pokutu od 150,- eur do 800,- eur a zákaz činnosti do 3 rokov.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods.2.

Podľa § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke, vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km. h-1 , a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h-1 .

Podľa § 70 ods. 1 zákona o cestnej premávke, policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak

- a) možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla,
- b) má vodič súdom uložené ochranné liečenie alebo súdom alebo iným príslušným orgánom uložený zákaz viesť motorové vozidlo,
- c) orgán Policajného zboru rozhodol o preskúšaní odbornej spôsobilosti, preskúšaní zdravotnej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla (ďalej len "zdravotná spôsobilosť") alebo o preskúšaní psychickej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla (ďalej len "psychická spôsobilosť"),
- d) je vodičský preukaz neplatný,
- e) vodič vedie motorové vozidlo, na ktorého vedenie je jeho vodičský preukaz neplatný podľa § 100a alebo § 106a.

Podľa § 70 ods. 3 zákona o cestnej premávke, za podmienok uvedených v odseku 1 písm. a) je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz až do právoplatnosti skončenia veci.

Podľa § 71 ods. 2 zákona o cestnej premávke policajt na mieste vydá o zadržaní vodičského preukazu podľa odseku 1 potvrdenie, v ktorom povieď ďalšiu jazdu na 15 dní; povolenie platí len na území Slovenskej republiky. V potvrdení musí byť uvedený rozsah udeleného vodičského oprávnenia a spôsob vrátenia vodičského preukazu. Páchatel' priestupku môže požiadať policajta, ktorý vodičský preukaz zadržal, aby zadržaný vodičský preukaz postúpil orgánu Policajného zboru v mieste jeho pobytu alebo v mieste, kde sa zdržiava, na účely jeho vrátenia; policajt je povinný tejto žiadosti vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 5 zákona o cestnej premávke ak páchatel' priestupku nezaplatil uloženú blokovú pokutu v lehote podľa odseku 2, orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 30 dní od uplynutia tejto lehoty rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu a postúpi vec na výkon rozhodnutia. Zadržaný vodičský preukaz sa vráti jeho držiteľovi až po výkone rozhodnutia.

Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že v preskúmanej veci nebolo sporné, že žalobca dňa 26.06.XXXX v čase XX.XX hod. v obci F. prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť o 21 km/h bez vodičského oprávnenia a po vyhodnotení všetkých zadovážených dôkazov v konaní dospel k záveru, že správny orgán správne rozhodol, keď žalobcu uznal vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), h) zákona o priestupkoch. Súd konštatuje, že sankcia zodpovedá účelu zákona, plní výchovný cieľ, je primeraná a opodstatnená. Námietku žalobcu, že sankcia spočívajúca v zákaze činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18 mesiacov nepovažoval za dôvodnú. Podľa Najvyššieho súdu je hodnotenie dôkazov, ako aj určenie výšky sankcie vecou voľnej úvahy správneho orgánu a súd môže do voľnej úvahy správneho orgánu zasahovať len v prípade keby voľná úvaha nezodpovedala obsahu spisov alebo by odporovala zásadám logického myslenia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 150/2009, 8Sžo 245/2009). Súd preskúmal, či takéto rozhodnutie o výške uloženej sankcie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Sankcia, ktorú žalovaný správny orgán žalobcovi uložil t.j. pokutu vo výške 500,- eur, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18 mesiacov, so zreteľom na nameranú rýchlosť a ďalšie záznamy žalobcu v evidenčnej karte vodiča, sa v takomto prípade súdu javia skôr ako mierna ako prísna. Súd neposudzoval účelnosť a vhodnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že správne orgány postupovali náležite v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav veci, vyhodnotili vykonané dôkazy v rozhodnutiach a výšku sankcie určili v zmysle voľnej úvahy a ich právne závery považuje súd za správne.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobcovi sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 OSP. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP.

Najvyšší súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku, ktorý sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami správnych orgánov k týmto námietkam. Najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si preto aj najvyšší súd osvojil.

Preto najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil, odkazujúc súčasne na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú prakticky totožné s dôvodmi samotnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vypořiadal. S poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, (podľa ktorého k sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody) najvyšší súd v danej veci nevzhliadol dôvody na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 OSP, keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému v tomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.